

Élő Víz

2015. március 8.
Nagyböjt 3. vasárnapja

Az Atya háza

Ha történetek Jézus életében olyan események, amelyekről bizonyos szempontból kínos beszélni s amelyeket az evangélisták is szívesen elhallgattak volna, akkor a templom megtisztítása valószínűleg ezek közé tartozik.

De mégsem hallgattak róla, mert ez a kellemetlennek tűnő jelenet Jézus életének fontos része. Jézus indulata, haragja, könyörtelen fellépése a kereskedőkkel szemben mindenképpen magyarázatra szorul. Nem magyarázkodásra, hiszen helyesen értékelve az esetet jogosnak tartjuk Jézus fellépését.

A templom megtisztítása már Jézus küldetésének vége felé történt, nem sokkal elítélése előtt. Jézus cselekedete jelképes, amellyel mintegy birtokba veszi a templomot, mint Isten házát, az ő Atyjának házát s megmutatja, hogy ez az ő otthona. E helyen neki még ahhoz is joga van, hogy onnan eltávolítsa mindazokat, akik nem megfelelő célra, azaz nem az istentiszteletre használják a templomot. Először akkor volt Jézus a templomban, amikor a születése utáni negyvenedik napon bemutatták őt Istennek. Ekkor hozta el őt Mária és Jó-

zsef ide, s ekkor fogadta őt Simeon és Anna, akik benne meglátták a világ szabadítóját. Az evangéliumi beszámolók szerint legközelebb akkor járt Jézus a templomban, amikor tizenkét éves volt. E zarándoklat alkalmával szülei és rokonsága hazafelé indultak, s csak később vették észre, hogy Jézus nincs a hazatérők körében. Visszatérve Jeruzsálembe Mária és József a templomban találják meg őt, amint az írástudókkal beszélget, otthon érzi magát Isten házában. Istent már ekkor Atyjának nevezi, amikor ezt a kijelentést teszi: **„Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem?”** (Lk 2,49).

Építsd fel lelkünk templomát!

Urunk, Jézus Krisztus! Rombold le bennünk azt az ingatag építményt, amelyet bűneink köveiből emelünk!

Rombolj le bennünk mindent, amit a magunk dicsőségére építettünk! Te építsd fel ezután lelkünk templomát, amely a te szereteted hajléka. Evangéliumod igazsága lakjon szívünkben és újítsa meg életünket, hogy az örömhír továbbadásával és feltámadásod hirdetésével újjáépítsük az Egyházat.

Urunk és Megváltónk, te tudod, hogy mi lakik az emberben. Jól tudod, hogy mi lakik bennünk. Űzz ki belőlünk minden rosszat, és teremts bennünk lakóhelyet Isten számára!

Prófétai cselekedet

Jézus cselekedete, azaz a kereskedők kiűzése a templomból profétai cselekedet.

Zakariás próféta könyvében a messiási időkre vonatkozóan olvashatjuk a következőket: „Azon a napon élő víz fakad Jeruzsálemből. Attól a naptól fogva nem lesz többé kereskedő a Seregek Urának házában” (Zak 14,21). Jézus tehát beteljesíti ezt a jövendölést, s szavaival megerősíti azt, hogy ennek értelmében cselekszik: **„Ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká!”** (Jn 2,16).

A templom megtisztítása nem öncélú erőfitogtatás Jézus részéről, hanem olyan jel, amely a messiási idő eljövételét igazolja.

Jézus cselekedete a feltámadására utaló jel. A tettét számon kérő és annak oka felől érdeklődő zsidókkal folytatott rövid beszélgetésben Jézus a következőket mondja: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három nap alatt fölépítem!” (Jn 2,19). Az eseménynél minden bizonnyal jelen lévő tanítványok ekkor még nem, hanem csak később, a feltámadást követően idézik fel Mesterük szavait s gondolják azt, hogy a feltámadásáról beszélt.

A nagyböjti időszakban Jézus a mi lelkünkben is rendet szeretne tenni. El akar onnan távolítani mindent, ami méltatlanná tesz bennünket az istengyermekségre. Meg szeretne tisztítani minket bűneinktől, amelyek elszakítanak Isten szeretetétől. Most van itt az ideje annak, hogy lelkünket megtisztítsa Isten a bűnbocsánat által, hogy megtisztulva várhassuk a feltámadás húsvéti ünnepét.

Nagyböjt 3.
vasárnapja
Kiv 20,1-17
1Kor 1,22-25
Jn 2,13-25

Hétfő
2Kiv 5,1-15a
Lk 4,24-30

Kedd
Dán 3,25. 34-43
Mt 18,21-35

Szerda
MTörv 4,15-9
Mt 5,17-19

Csütörtök
Jer 7,23-28
Lk 11,14-23

Péntek
Oz 14,2-10
Mk 12,28b-34

Szombat
Oz 6,1-6
Lk 18,9-14

Nagyböjt 4.
vasárnapja
2Kron36,14-16.19-23
Ef 2,4-10
Jn 3,14-21